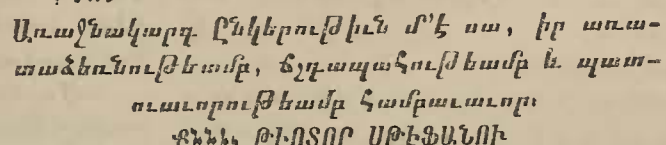

(**) 1894 տարւոյն մէջ՝ 14ի չափ աշտ կերտեանք եւ ապակերտունէնք քիմական զանազան հիգիենայի (իգիտա, Ատաբաղար, Աստանպէկ, Օմաճք, Տէսնկի ներս) կանայեկերէն ճարտարական վարժարանին։ Եթէ վարժարանին յարակիւ յարկի վր մէջ զինւելուս դիր, բովանդակ տորէր, այս թիւը յաջորդ տարւին կը բառապաշտուէր։

ԱՌԱՋՆԱԿԱՐԳ ԱՆԿԼԻԱԿԱՆՆԷ ԱՊԱՀՈՎԱԳՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ ԸՆԴԴԷՄ ՀՐԴԵՀԻ

SEVEN

Հ. ՍՈՒԱՆ և ԸՆԿ. ԸՆԴ.Հ. գործակալը Կ. Պոլսոյ, Պուլկարիոյ և Սեւ Ծովու եզերաց, Ղալաթիա, Պանք Թիմանի վարի քովը Վիթալիս խան, գեանայարկ իւր 1.

540 25-100

Շ . 13:5 Ի:էպօղու. Սա սոն, թ տ", Գիրսս ն,
Տրապիզոն եւ Պաթմոս անտ լն ժամր

ՔԻՄՈՐԷՆ ԲԸՊՈՒՆ,

Գ.Ս.Ս.Ե.Բ. ԱՄՏՈՒՆԱՆՈՒՐ, Օսիս, Պոլսէ—Գ.ԱՐԱՆ. Քանիքստիս իւր 12.

Գործարան/ն նշանը

Կը ծախուի բոլոր դեղագործներուն և դեղալահառներուն
քով:

Գործադրատար է Կ. Պոլիս, ՀԱՄԱՐ ԵՒ ՀԱՐԵԼ

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

Զուգահեռ վերահիշելու իր նախաստիճանը
քիչ ատենեն ծովուն ուղարկվող նավան
Պարզեաներ խոտաբույսեր մեզ ձեր-
բախտողին, բայց մենք անոնց քիվծին

— Զի՛մա, պատմութիւնսն ամենէն
յուզի՛ւ և ամենէն տխուր յրջանին կը
հանրիմ, այն յրջանին զոր կը փափաքեն
որ կարեանքս մոռնան։ Այլ՝ ճամբորդ-
ութիւններէն մէկուն տաթի՛ւ, կանգ-
տաթի՛ւ Հարաւային Պարսկաստանի զիւղերէն
մէկուն մէկ՝ Հարամաստաւար Ռէյժոն տ-
նունէն շատ ճանչցուած էր, և ըստ ո-
րում շատ դժուար ունէին ինքելլընքս ար-
ժեցնելու համար, որոշեցին անգլիացի
պառուէին մը անոնը առնելու Հեանաւա-

[illegible]

ները մայրամ պարհիշտօրէն իր մաքրոր
լանջիքն վրայ, աչքերը յառած գետնին
և իր երկայն ալ լուռն թարթիխները
հրապուրելչ նիստ ու առած տաշերուն
վրայ: Անդամ մը, երբ դադարեցաւ եր-
դելէ, նէ վերցուց իր աչքերը որ հան-
դիպեցան իմինքնաբնօս, այնքան տնե-
շանդով ուղղուած իրեն, և վար խոնար
հեղան, երբ միենոյն ատեն վառ կար-
միր մը կը շառագունէր անոր ճակատն
ու այտերը: Գուշակեցի թէ ո՞վ էր այդ
մանկամարդ գեղեցիկն: Մտառին Տէպ-
ու ու կը կոչուէր, որք էր և կը բնակէր իր
մամուն հետ, պառաւ կին մը որուն ա-
նունը Ուայլ Սառու էր: Մատախին ծնող-
քը, կերեւալ լիէ մամաեակով հարուստ
եղած էին, և դատարարական լիւն մը
առաւած էին անոր, որով կը դերակոնցէր
իր ընկերները: Ծնողքը մտնելով, իր
մեծ մայրը ըլլով առած էր զինքը, և
անոր քովն էր որ, տեսայ զայն, 16
տարեկան: Չպիտի պատմեմ ձեզի լիէ
լնչդէս մանկութեայքը իրարու: Բաւա-
կան է որ բոլմ լիէ երկուստ ալ սորվե-
ցանք սիրելի զերար: Ես, միշտ բնութեան
մը բոլոր աստակութեամբ, և նէ արեւոտ
հարաւի տաք արին տղձկան մը սիրա-
տենիկ անփութ լիւն եմ: Մաշայն
պառաւ Ուայլը, սկիզբնն ի վեր, անըն-

Գրաւոր աչքով մը դիտած էր մօր յա-
նձանի մտերմութիւնը: Նէ կը ինչպէս
անշուշտ որ ե՛կէ լլալի ան, մտպե-
հանձնուցած է՛ի ես, իմ դիտաւորը
թիւննեքո իր Թոռան Նկատամար չէ՛կ
կրնար շատ պատուաբեր բլլալ ու ե՛կ
ու չլլալի ան, ինչպէս որ ճանչցու-
է՛ի, ուրեմն այն աստի իր Թոռը պէ-
էր քի սիրաբէր աւելի համեռտ մարդ
մը կէ՛կը բլլալ: Բայց Մատթօլին ու ե-
հօդ չէ՛կը ընէր անոր առարկութիւն,
Նեքը, իր սեռին հաստատ ու վառա-
բնութեամբ, իր սիրը պահ տուած է
խնձի, պատանեւ ու ջանխիտեալու հա-
մար: Կարծես եւս իսկ չէ՛ր անցնէր կ-
թիւթիւթի կը պարտէ՛կը լուսին տա-
նա պատանկով անոր իմ սիրուս պատ-
մութիւնը, թէ ինչ չար պիտի ԲԼ՛

Նորէն կանի առաւ ե թեթեւ սալ
առաւ մը ցնցել անոր ամբողջ մտքովին
Գիշեր որբեց անոր ճակտին պաղ քիչ
տխրելով, լուին խաղաղատանջով մ
երբ սկսեալ նորէն իստել, իր ճայնը ցա
կը ու առատ խոտ:

(ፍጥነት ምዕራባዊ)